

Book Review

Women and the role of education in rethinking family beliefs and traditions: Introduction and review of the book *Educated* by Tara Westover

Azam Dehsoufiyani^{1*}

¹ Assistant Professor, Iranian Association for Cultural and Communication Studies, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Received: Dec. 27, 2023

Accepted: Mar. 5, 2024

KEYWORDS

Women
Education
Family
Religiosity
identity

* Corresponding Author
asoufiyani2@gmail.com

How to Cite this article:

Dehsoufiyani, A. (2024). Women and the role of education in rethinking family beliefs and traditions: Introduction and review of the book *Educated* by Tara Westover. *University Studies*, 2(3), 195-213.

doi: [10.22035/jous.2024.5511.1103](https://doi.org/10.22035/jous.2024.5511.1103)

URL: https://www.jous.ir/article_544.html

Copyright:

© The authors retain the copyright and full publishing rights. This is an open access article under the [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

ABSTRACT

The book *Educated* by Tara Westover narrates the author's experiences growing up in a secluded and highly traditional family in Idaho. Westover, who was raised without formal identity registration and deprived of school education, decided in her adolescence to change the course of her life. This book depicts a journey from ignorance to self-awareness, from struggling against family traditions to achieving independence through education. In addition to exploring Westover's personal development, the book examines the impact of education on redefining identity, the family's role in limiting women's access to education, and the tension between religious beliefs and higher education. By describing life in a family that viewed formal education as a threat to religious beliefs and autonomy, the author illustrates the influence of religion, bias, and familial violence on individual and social growth. Despite these obstacles, Westover's self-directed learning enabled her to enter Brigham Young University and continue her studies at Cambridge and Harvard. These memoirs demonstrate how education can help individuals break cycles of oppression and redefine their identity. Westover's narrative goes beyond personal experience, reflecting broader challenges faced by women in achieving independence and access to knowledge. The book highlights how education not only transforms individuals but also reshapes relationships, beliefs, and social status. Emphasizing the power of learning, personal growth, and the role of education in discovering truth and building an independent future, *Educated* illustrates how education can be a tool for empowerment. Studies on religiosity and education, including research on changing students' religious beliefs during university, indicate that higher education can challenge certain traditional beliefs but does not necessarily reduce religiosity. Additionally, works such as *Hidden Family Currents* and *Diary of Sixteen Iranian Women*, which present women's personal narratives, show that education affects not only individual transformation but also family relationships, social beliefs, and identity construction.

INTRODUCTION

The book *Educated*, which is introduced in this article, recounts the memoirs of Tara Westover, an American memoirist, author, and historian, one of the New York Times bestsellers and recipient of numerous awards. Tara Westover (born September 27, 1986) was the youngest of seven children born in Clifton (a town with a population of 259) in Idaho, to Mormon parents. Her parents distrusted doctors, hospitals, public schools, and the federal government. Tara was born at home with the help of a midwife and was never taken to a doctor or nurse. Until the age of nine, she had no birth certificate. “None of the children had educational or medical records, and even Tara’s birth date was disputed—the mother remembered one date, the father another, and the grandmother recorded an entirely different date. Eventually, the mother requested baptismal records from the central church, but even they provided differing dates. After countless calls and a sworn affidavit from the grandmother, the state of Idaho issued a delayed birth certificate, which became Tara’s first legal identity document, something meaningless to her until then.”

Their father resisted seeking formal medical treatment for any family member, even when they were severely injured. The children were treated only by their mother using herbal remedies and other alternative methods (such as energy healing). The home had few textbooks. During her adolescence, Tara began exploring the wider world and preparing for college independently. She purchased textbooks and self-studied to pass the university entrance exam. She was admitted to Brigham Young University and received a scholarship despite not having a high school diploma. After a challenging first year, in which she struggled to adapt to the university and broader society, she graduated with honors in 2008 and later received her Master’s degree from Trinity College, Cambridge. In 2010, she was a Gates Cambridge Scholar and a visiting member at Harvard University. She returned to Trinity College, Cambridge, to pursue a PhD in the history of ideas, defending her dissertation in 2014, titled *Family, Morality, and Social Science in Nineteenth-Century Anglo-American Thought*.

Life within Family Traditions and Beliefs

The main figures influencing Tara’s life were her parents and two older brothers. Tara’s father, Gene, born and raised in the harsh, isolated mountains, gave him a sense of independence and power. Serious yet humorous, over the years he became a fearful, isolated man. He stockpiled food and weapons, pulled his children out of school, cut external connections, and prepared the family for apocalyptic days. In his view, schools were merely tools for a socialist government to brainwash children and turn them into cogs in a machine. Alongside his political fervor, Gene was deeply religious. He held extreme beliefs about medicine and drugs, seeing them as symbols of evil. When Tara’s mother was severely injured in an accident, despite the clear need for medical care, Gene chose to entrust her to the “hands of God.” When Tara began working in her father’s metal scrapyard, a dangerous and violent

environment, he assured her that God and angels were with them and would prevent harm. Even when her grandmother faced cancer treatment, Gene believed faith—not modern medicine—was the key to survival. He viewed Tara’s desire to attend school as a betrayal of spiritual and familial identity, making her choice not just personal, but a rejection of family values.

Tara’s mother, Faye, aligned her behaviors with her husband’s beliefs to preserve the family. She prepared herbal oils and practiced methods like energy healing to treat her family. Through home births, she bypassed the medical and legal systems. Faye’s weakness in resisting stronger family forces prevented her from protecting her daughters from domestic violence.

Two brothers significantly impacted Tara’s life. Tyler, markedly different from the rest of the family, appeared out of sync with their chaotic rhythm. Organized and orderly, Tyler appreciated classical music, unlike the roughhousing and disorder at home. He introduced Tara to music, which offered an escape from violence and contradiction. Unlike other brothers, Tyler loved learning and study, making his path to university challenging in a household favoring practical over formal education. His decision to attend college inspired Tara to consider higher education, initially seeming impossible, but eventually motivating her to research and prepare for college.

Shawn, another brother, was kind and humorous in private, yet aggressive in public, enforcing roles of violence and control. His abusive behavior toward Tara included interference in her clothing and relationships, though he also taught her martial arts and occasionally provided financial support.

From Ignorance to Self-Awareness

Tara’s childhood environment profoundly affected her adulthood, education, relationships, encounters with medicine, and ultimately her identity. Lacking prior formal education, she self-studied for the college entrance exam. Her first exposure to literature and history at university revealed a lack of historical knowledge; figures like Napoleon were as unfamiliar as fictional characters like Jean Valjean. Early academic challenges, such as failing her first history exam, gradually reshaped her understanding of justice, race, and inequality in the United States. She recognized that some family beliefs had normalized or justified oppression.

Tara initially intended to study music but discovered a stronger interest in history, politics, and global issues—creating internal conflict against traditional views of women’s roles. Guided by professors, she learned rigorous scholarly analysis and writing methods. Despite financial concerns, she eventually attended Cambridge for graduate study. Her entry into this new academic world symbolized acceptance and transformation, though she initially struggled with unfamiliar concepts like Isaiah Berlin’s negative and positive freedom.

University Studies

Vol. 2
Issue 3
Spring 2024

Her personal and family experiences shaped her relationships outside the home. Meeting Charles, a young man from the external world, made her aware of differences from her restrictive upbringing. Conflicts with roommates over cultural and religious practices further emphasized her sense of alienation. Moving into a new apartment and starting a relationship with Nick offered glimpses of independence, yet she struggled to fully detach from her past.

From Pain Suppression to Acceptance of Knowledge

Medical encounters were as challenging as education. After a neck injury left her partially paralyzed and in pain, her mother relied on an “energy healer” rather than a doctor. Tara attempted daily exercises, but the methods had no observable effect, leading her to adapt to chronic pain. A later incident with her injured brother, Shawn, highlighted the risks of ignoring formal medical care. For the first time, Tara independently sought hospital treatment, marking a pivotal moment in distancing herself from her family’s beliefs. Taking painkillers and receiving vaccinations symbolized both small yet significant steps toward scientific acceptance.

Finding an Independent Voice

Cumulative decisions gradually shaped Tara’s identity. Legal documentation, financial independence, and scholarships provided her agency to focus on education and leave her father’s scrapyards behind. Despite rejecting many family beliefs, she unconsciously reproduced cycles of family violence in certain interactions, reflecting the entrenched patterns of her upbringing. She struggled to reconcile her religious upbringing with her new academic life, striving to honor her beliefs while recognizing conflicts.

Ultimately, Tara realized that true power lay in accepting uncertainty and cultivating an independent voice. She understood that her life should no longer be shaped by others’ narratives but directed by herself, and that reclaiming her story required confronting her past honestly.

Religion and Education: Coexistence of Conflict and Interaction

Educated does not oppose religion per se but critiques rigid, exploitative beliefs and traditions. Tara emphasizes that the book is not about Mormonism specifically, nor any other religion, but examines individuals with diverse beliefs and behaviors. She critically evaluates her upbringing through research, particularly her study of nineteenth-century Mormonism in her dissertation, using an academic lens rather than a purely religious or critical one.

Scholarly research also explores the complex relationship between religion and higher education. Victoria Fuller (2024) notes that higher education does not necessarily reduce religiosity; instead, it exposes students to broader worldviews, challenging but not eliminating religious practice. Similarly, Philip Schwadel (2016)

reports that educational paths differ according to religiosity, with non-elite colleges attracting relatively religious youth and elite universities attracting those with lower religious beliefs. Iranian studies (Kharazmi University, 2013) suggest that higher education can reduce religiosity, with variations by gender and parental religiosity influencing outcomes.

Personal Experiences and Contemporary Social Issues

Tara Westover's memoir exemplifies how individual experiences inform literature that addresses broader social issues, akin to Afshaneh Najmabadi's *Hidden Family Currents* (2023), which draws from personal experience to explore love, marriage, and family transformations in modern Iran. Another example is Nushin Ahmadi Khorasani's *Diary of Sixteen Iranian Women* (2018), which compiles oral histories of women navigating social and political restrictions during the Pahlavi era. These works, like Westover's memoir, highlight the intersection of personal narrative and social critique, illustrating the complex interplay between individual agency and societal constraints.

University Studies

Vol. 2
Issue 3
Spring 2024

BIBLIOGRAPHY

- Ahmadi Khorasani, N. (1397). *Daftarçe-ye xâterât-e Šânzdah zan-e Irâni* [Diary of sixteen Iranian women]. Tehran, Iran: Rošangarân va Motâle'at-e Zanân. [In Persian]
- Freeden, D.M. (2009). Religion and Higher Education: Current Knowledge and Directions for Future Research. *Scientific Study of Religion*, 48(2), 260–275.
- Fuller, V. (2024). Cause or effect? Investigating education and religion in the U.S. Retrieved from <https://mindandculture.org/education-and-religion-us/>
- Manteqi, M. (1392). Barrasi-ye dalâyel-e afzâyesht yâ kâhesh-e mizân-e dindâri-ye dâneshtjuyân: Motâle'e-ye moredi dâneshtjuyân-e Dâneshtgâh-e Khvârazmi [A study of the reasons for increase or decrease in students' religiosity: Case study of Khwarazmi University students]. *Faslname-ye Pazhouesh-hâ-ye Kârbordî-ye Ravâshenâkhtî*, 4(2), 99–113. doi:10.22059/japr.2013.52564 [In Persian]
- Najmabadi, A. (1402). *Jaryân-hâ-ye penhân-e xânvâdagi* (M. Sarvi Zargar, Trans.) [Hidden family currents]. Tehran, Iran: Bidgol Publishing. [In Persian]
- Norouzi, F., & Farhadiyan, S. (1393). *Barrasi-ye 'avâmel-e ejtemâ'i va farhangi-ye mo'asser bar dindâri-ye javânân* [A study of social and cultural factors affecting religiosity among youth]. *Faslname-ye Motâle'ât-e Râhbordî-ye Varzesh va Javânân*, 13(23), 7–30. [In Persian]
- Schwadel, P. (2016). Does Higher Education Cause Religious Decline? a Longitudinal Analysis of the Within- and Between-Person Effects of Higher Education on Religiosity. *The Sociological Quarterly*, 57(4), 759–786.
- Westover, T. (2022). *Educated: A Memoir*. United States: Random House Publishing Group.

فصلنامه مطالعات دانشگاه

Homepage: <http://www.jous.ir>

نقد کتاب

زنان و نقش آموزش در بازاندیشی باورها و سنت‌های خانوادگی: معرفی و بررسی کتاب «تحصیلکرده» نوشته تارا وستور

اعظم ده‌صوفیانی^{*}

^۱ استادیار، انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، تهران، ایران

چکیده	اطلاعات مقاله
<p>کتاب «تحصیلکرده» نوشته تارا وستور روایتگر خاطرات نویسنده از زندگی در خانواده‌ای منزوی و به‌شدت سنتی در ایالت آیداهو است. وستور که بدون ثبت هویت رسمی و محروم از تحصیل در مدرسه بزرگ شده، در نوجوانی تصمیم می‌گیرد مسیر زندگی خود را تغییر دهد. این کتاب، سفری است از ناآگاهی به خودآگاهی، از مبارزه با سنت‌های خانوادگی تا دست‌یابی به استقلال از طریق آموزش. کتاب، علاوه بر بررسی رشد فردی وستور، به تأثیر تحصیلات بر بازتعریف هویت، نقش خانواده در محدودسازی آموزش زنان و تعارض میان باورهای مذهبی و آموزش عالی می‌پردازد. نویسنده با شرح زندگی در خانواده‌ای که تحصیلات رسمی را تهدیدی برای باورهای مذهبی و استقلال می‌دانست، تأثیر مذهب، تعصب و خشونت خانوادگی را بر رشد فردی و اجتماعی به تصویر می‌کشد. پدر او با رد هرگونه کمک دولتی، آموزش عمومی و مراقبت پزشکی، خانواده را در انزوایی شدید نگه می‌داشت. با این حال، وستور با تلاش و مطالعه خودخوان توانست به دانشگاه بریکام یانگ راه یابد و سپس تحصیلاتش را در دانشگاه‌های کمبریج و هاروارد ادامه دهد. این خاطرات نشان می‌دهند که چگونه آموزش می‌تواند فرد را از چرخه‌های سرکوب خارج کرده و به بازتعریف هویت کمک کند. روایت وستور فراتر از تجربه‌ای شخصی، بازتابی از چالش‌های گسترده‌تر زنان در مسیر استقلال و کسب دانش است. کتاب «تحصیلکرده» بررسی می‌کند که چگونه تحصیلات نه تنها فرد را تغییر می‌دهد، بلکه روابط، باورها و جایگاه اجتماعی او را نیز بازتعریف می‌کند. این اثر تأکیدی بر قدرت یادگیری، رشد فردی، و نقش آموزش در کشف حقیقت و ساختن آینده‌ای مستقل است. بررسی پژوهش‌هایی در زمینه دینداری و آموزش مانند تحقیقات درباره تغییر باورهای مذهبی دانشجویان در دوران دانشگاه نشان می‌دهد که دستیابی به آموزش عالی می‌تواند برخی از باورهای سنتی را به چالش بکشد، اما لزوماً باعث کاهش دینداری نمی‌شود. همچنین بررسی آثار مشابهی مانند جریان‌های پنهان خانوادگی و دفترچه خاطرات شانزده زن ایرانی که بیانگر خاطرات زنان است، علاوه بر نقش روایت‌های شخصی در مستندسازی و تحلیل مسائل اجتماعی و فرهنگی زنان، بیانگر این است که تحصیلات نه تنها فرد را تغییر می‌دهد، بلکه روابط خانوادگی، باورهای اجتماعی و هویت او را نیز بازتعریف می‌کند.</p>	<p>تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۵ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۱۲/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۱۵</p> <p>واژگان کلیدی: زنان آموزش خانواده دینداری هویت</p> <p>* نویسنده مسئول ✉ asoufiyani2@gmail.com 📞 +۹۸۰۹۳۶۶۷۹۹۹۲</p>
	<p>چگونه به این مقاله ارجاع دهیم: ده‌صوفیانی، اعظم (۱۴۰۳). زنان و نقش آموزش در بازاندیشی باورها و سنت‌های خانوادگی: معرفی و بررسی کتاب «تحصیلکرده» نوشته تارا وستور [نقد کتاب]. فصلنامه مطالعات دانشگاه، ۲(۳)، ۲۱۳-۱۹۵.</p>
	<p>doi: 10.22035/jous.2024.5501.1102 JRL: https://www.jous.ir/article_544.html</p>
	<p> © نویسندگان دارای حق نشر و کلیه حقوق انتشار می‌باشند دسترسی به متن کامل مقاله براساس قوانین کپی‌رایت کاملاً آزاد است. https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/</p>

«من فقط هفت سال دارم، اما می‌دانم واقعیتی که بیش از هر چیز دیگری، خانواده‌ام را متفاوت می‌کند این است: ما به مدرسه نمی‌رویم. پدر نگران است که دولت ما را مجبور به رفتن کند، اما نمی‌تواند، زیرا از ما خبر ندارد. چهار فرزند از هفت فرزند پدر و مادرم شناسنامه ندارند. ما هیچ پرونده پزشکی نداریم زیرا در خانه به دنیا آمده‌ایم و هرگز به پزشک یا پرستار مراجعه نکرده‌ایم. ما هیچ سوابق مدرسه‌ای نداریم، زیرا هرگز پا در کلاس درس نگذاشته‌ایم. وقتی نه ساله شدم، گواهی تولد با تأخیر برایم صادر می‌شود، اما در حال حاضر، طبق قوانین ایالت آیداهو و دولت فدرال، من وجود ندارم. البته من وجود داشتم من بزرگ شده بودم ... زندگی ما یک چرخه بود - چرخه روز، چرخه فصول - حلقه‌های تغییر دائمی که وقتی کامل می‌شد، به این معنی بود که اصلاً هیچ چیز تغییر نکرده است. ...» (وستور، ۲۰۲۲).

کتاب تحصیلکرده که در این مقاله به معرفی آن می‌پردازیم، بیانگر خاطرات تارا وستور، خاطره‌نویس، نویسنده و مورخ آمریکایی، یکی از کتاب‌های پر فروش در فهرست نیویورک تایمز و برنده جوایز بسیاری است. تارا وستور (زاده ۲۷ سپتامبر ۱۹۸۶) کوچکترین فرزند از هفت فرزندی بود که در کلیفتون (شهری با جمعیت ۲۵۹ نفر) در آیداهو (ایالتی در شمال غربی آمریکا) از والدینی مورمون^۱ به دنیا آمد. والدین او به پزشکان، بیمارستان‌ها، مدارس دولتی و دولت فدرال مشکوک بودند. تارا وستور در خانه توسط یک ماما به دنیا آمد و هرگز نزد پزشک یا پرستار برده نشد. تا نه سالگی برای او شناسنامه ثبت نکرده بودند «هیچ یک از فرزندان مدارک تحصیلی یا پزشکی ندارند، و حتی درباره تاریخ تولد تارا اختلاف نظر وجود دارد - مادر یک تاریخ را به یاد دارد، پدر تاریخ دیگری را می‌گوید، و مادر بزرگ‌شان تاریخی کاملاً متفاوت را ثبت کرده است. در نهایت، مادر از کلیسای مرکزی اسناد تعمیمد او را درخواست می‌کند، اما حتی آن‌ها هم تاریخ‌های متفاوتی ارائه می‌دهند. پس از تماس‌های بی‌شمار و یک سوگندنامه از مادر بزرگ، دولت آیداهو گواهی تولد تأخیری صادر می‌کند، که برای تارا اولین سند قانونی هویت اوست، چیزی که تا آن لحظه برایش بی‌معنی بود». پدر آنها در برابر دریافت درمان رسمی پزشکی برای هر یک از اعضای خانواده مقاومت می‌کرد، حتی زمانی که به شدت

1. Mormon

از رایج‌ترین ویژگی‌های پیروان مورمون، فرقه‌ای از مسیحیت که در دهه ۱۸۲۰ شکل گرفت، می‌توان به اعتقادات آخرازمایی و چندهمسری اشاره کرد.

آسیب می‌دیدند. کودکان فقط توسط مادرشانبا روش‌های درمانی گیاهی و سایر روش‌های درمانی جایگزین (مانند انرژی‌درمانی)، درمان می‌شدند. در خانه آنها کتاب‌های درسی کم بود. در دوران نوجوانی، تارا شروع به ورود به دنیای بزرگتر و تحصیل در کالج کرد. او کتاب‌های درسی می‌خرید و به‌طور مستقل مطالعه می‌کرد تا در آزمون ورودی دانشگاه پذیرفته شود. او در دانشگاه بریگام یانگ پذیرفته شد و بورسیه تحصیلی دریافت کرد، اگرچه دیپلم دبیرستان نداشت. پس از یک سال اول دشوار، که در آن تارا برای سازگاری با دانشگاه و جامعه گسترده‌تر آنجا تلاش می‌کرد، موفق شد در سال ۲۰۰۸ با رتبه ممتاز فارغ‌التحصیل شود و سپس مدرک کارشناسی ارشد خود را از دانشگاه کمبریج در کالج ترینیتی دریافت کند. به عنوان محقق گیتس کمبریج در سال ۲۰۱۰ عضو مدعو دانشگاه هاروارد بود. او به کالج ترینیتی، کمبریج بازگشت و در آنجا دکترای تاریخ اندیشه گرفت. در سال ۲۰۱۴ از رساله‌اش با عنوان «خانواده، اخلاق و علوم اجتماعی در اندیشه انگلیسی-آمریکایی قرن نوزدهم» دفاع کرد.

زندگی با سنت‌ها و باورهای خانواده

شخصیت‌های اصلی اثرگذار بر زندگی تارا وستور والدین و دو برادر بزرگتر او بودند. پدر تارا، جین، متولد و بزرگ‌شده در محیط سخت و منزوی کوهستان است که به او حس استقلال و قدرت می‌بخشید. شخصیتی جدی اما شوخ‌طبع دارد که با گذشت سال‌ها، به فردی نگران، منزوی و پر از ترس تبدیل می‌شود. مردی که غذا و اسلحه ذخیره می‌کند، فرزندانش را از مدرسه بیرون می‌کشد، و ارتباطات بیرونی را قطع می‌کند و خانواده را برای روزهای آخرالزمانی آماده می‌کند. از نظر او، مدارس چیزی بیش از راهی برای دولت سوسیالیستی برای شستشوی مغزی بچه‌ها و تبدیل آنها به چرخ‌دنده این ماشین نیست. جین در کنار اعتقادات سیاسی پرشور خود، عمیقاً مذهبی نیز هست. او عقاید افراطی دربارهٔ پزشکی و داروها نیز دارد و آن‌ها را به‌عنوان نمادهای شیطانی می‌داند. وقتی در یک تصادف شدید مادر تارا آسیب جدی می‌بیند، با اینکه به‌وضوح نیاز به مراقبت پزشکی دارد، جین تصمیم می‌گیرد او را به بیمارستان نبرد و به جای آن،

به «دستان خدا» بسپارد. زمانی که تارا مشغول به کار کردن در انبار قطعات فلزی سنگین پدر می‌شود، مکانی پر از خطر و خشونت، پدرش با اطمینان به او می‌گوید که خدا و فرشتگان در کنارشان هستند و اجازه نمی‌دهند آسیبی به او برسد. وقتی مادر بزرگ تارا درگیر درمان سرطان بود، پدر همچنان معتقد است که ایمان، نه داروهای مدرن، کلید نجات است. هنگامی که خانواده دچار یک تصادف وحشتناک می‌شود، پدر که زخمی شده، اما همچنان کنترل موقعیت را در دست دارد، تا مانع حضور پلیس و آمبولانس و رفتن به بیمارستان شود. پدر تارا درخواست او برای رفتن به مدرسه را خیانت به هویت معنوی و خانواده می‌داند، به گونه‌ای که تصمیم تارا برای رفتن به مدرسه نه فقط یک انتخاب شخصی، بلکه رد آشکار ارزش‌های خانوادگی محسوب می‌شود. زمانی که جین به طور غیرمنتظره‌ای از ادامه تحصیل یکی از پسرانش حمایت می‌کند، هدف او پرورش نابغه‌ای است که نظریات علمی را رد کند. مادر تارا، فی، زنی است که برای حفظ خانواده، با رفتارها و باورهای همسرش همراه است. او به ساخت روغن‌های گیاهی و استفاده از روش‌هایی مانند انرژی‌درمانی مشغول است و خانواده خود را با این روش‌ها درمان می‌کند. از طریق به دنیا آوردن نوزادان در منزل، سیستم پزشکی و قانونی را فریب می‌دهد. مادر تارا کسی است که به دلیل ضعف در برابر جریان‌های قوی‌تر خانواده، نمی‌تواند دخترانش را از خشونت‌هایی که در خانه متحمل می‌شوند حمایت کند.

دو برادر اثرگذار در زندگی تارا یکی تایلر، است که تفاوت‌های عمیقی با دیگر اعضای خانواده دارد؛ کسی که به نظر می‌رسد ریتم زندگی‌اش با بقیه همخوانی ندارد. تایلر فردی مرتب و سازمان‌یافته است، در حالی که خانه استورهاها پر از آشفتگی بود. او به موسیقی کلاسیک علاقه دارد، در حالی که دیگر برادران مشغول کشمکش‌های فیزیکی و زندگی در هرج و مرج هستند. تایلر، تارا را نیز با موسیقی آشنا می‌کند و موسیقی، آنها را از دنیایی پر از تناقض و خشونت، به فضایی آرام و پر از فهم می‌برد. تایلر برخلاف دیگر برادرانش عاشق یادگیری و مطالعه است، اما در خانه آنها که کار عملی بر آموزش رسمی ترجیح داده می‌شود، راه سختی را در پیش دارد. برادران دیگر تارا که خانه را ترک کرده بودند، هنوز در مسیر زندگی‌ای بودند که پدرشان برایشان ترسیم

کرده بود و مشاغل عملی و سخت، بدون فاصله گرفتن از باورهای خانواده داشتند. اما تایلر، با انتخاب دانشگاه، وارد «خلأ» می‌شود، سفری به سمت چیزی که نه خودش و نه خانواده‌اش نمی‌توانند تصور کنند. تایلر، تارا را به فکر رفتن به دانشگاه می‌اندازد. ابتدا تارا این ایده را غیرممکن می‌داند، اما پس از صحبت با تایلر، شروع به جستجوی اطلاعات درباره دانشگاه می‌کند. شاون، برادر دیگر تارا است. در خلوت، او مهربان، شوخ طبع و حتی نصیحت‌گر است اما در جمع، رفتار تهاجمی تری پیدا می‌کند، به‌ویژه نسبت به پسران جوان‌تر، انگار که نقشی از خشونت و قدرت را ایفا می‌کند. خشونت شاون نسبت به دختری که او را دوست دارد و سپس خشونت نسبت به تارا و درگیری فیزیکی با او و دخالت در نوع پوشش و روابط تارا و او را به بی‌بندوباری متهم کردن ماجراهایی است که تارا از برادرش روایت می‌کند، با این حال شاون کسی است هنرهای رزمی را به تارا یاد می‌دهد و در مواقعی از زندگی از تارا حمایت مالی می‌کند.

از ناآگاهی تا خودآگاهی

محیط زندگی کودکی، بر تمام دوران بزرگسالی تارا و ستوور تاثیر می‌گذرد بر تحصیلات او، بر روابط عاطفی و تعاملاتش با دیگران، بر مواجهه او با پزشکی، و در نهایت بر هویت او. تارا وقتی تصمیم می‌گیرد در آزمون دانشگاه شرکت کند، چون قبلاً تجربه‌ای از آموزش رسمی نداشته است، مجبور می‌شود خودش به صورت خودخوان برای کنکور آماده شود. پس از قبولی در آزمون دانشگاه، برای آماده شدن، تصمیم می‌گیرد کتاب «بینوایان» را بخواند، زیرا فکر می‌کند این نوع کتاب‌ها در دانشگاه تدریس می‌شوند. با این حال، او به دلیل کمبود دانش تاریخی، قادر نیست بین وقایع واقعی و داستان تخیلی تفاوتی قائل شود، شخصیت‌هایی مانند ناپلئون به اندازه ژان والژان برایش ناآشنا هستند. در اولین روز خود در دانشگاه نیز وقتی به اشتباه وارد کلاس پیشرفته‌ای از شکسپیر می‌شود، متوجه می‌شود که هیچ شناختی از این نویسنده ندارد. در کلاس تاریخ آمریکا، با مفاهیمی مواجه می‌شود که برایش کاملاً ناآشنا هستند، و در اولین آزمون خود شکست می‌خورد. او در کلاس تاریخ دانشگاه، درباره برده‌داری، جنبش حقوق مدنی، و

چهره‌های تاریخی مانند رزا پارکس و مارتین لوتر کینگ می‌آموزد. این اطلاعات، که پیش‌تر برای او ناشناخته بودند، دیدگاهش را نسبت به عدالت و گذشته کشورش تغییر می‌دهند. او به‌شدت از تأخیر در تحقق آزادی سیاه‌پوستان متعجب می‌شود و برای اولین بار درباره نژادپرستی و مبارزه تاریخی آن فکر می‌کند. پس از حضور در کلاس‌های دانشگاه، او متوجه می‌شود که برخی از باورهایی که در خانواده‌اش رشد کرده بودند، نادیده گرفتن یا توجیه ظلم و نابرابری بوده‌اند. تارا که پیش‌تر قصد داشت موسیقی بخواند، متوجه می‌شود که علاقه بیشتری به تاریخ، سیاست و مسائل جهانی دارد. اما این علاقه باعث کشمکش درونی او می‌شود، زیرا با تصویر سنتی از نقش زنان همخوانی ندارد. او درباره این مسئله با یکی از استادانش صحبت می‌کند، و استادش به جای پاسخ‌گویی مستقیم، او را به چالش می‌کشد تا استعدادهای خود را کشف کند.

تارا هفته‌ها تحت راهنمایی استادش قرار می‌گیرد و برای اولین بار با شیوه دقیق و سخت‌گیرانه تحلیل و نگارش علمی روبه‌رو می‌شود. استادش به او پیشنهاد می‌دهد که برای مقطع تحصیلات تکمیلی به هاروارد یا کمبریج برود، اما تارا به دلیل مشکلات مالی از این پیشنهاد عقب‌نشینی می‌کند. استادش به او اطمینان می‌دهد که نگران هزینه‌ها نباشد. لحظه ورود تارا و ستور به دانشگاه کمبریج، لحظه‌ای نمادین از پذیرش و دگرگونی است؛ او دیگر یک مهمان نیست، بلکه عضوی از دانشگاه است، اما همچنان احساس ناهماهنگی می‌کند و در تعلق داشتن به این محیط تردید دارد، به‌خصوص در اولین کلاسش. بحث درباره آزادی منفی و مثبت که توسط آیزایا برلین مطرح شده، او را سردرگم می‌کند. مفهوم «آزادی از محدودیت‌های درونی» و «کنترل ذهن بر خود» برایش مبهم به نظر می‌رسد، اما به خاطر ترس از اینکه ناآگاهی‌اش آشکار شود، از پرسیدن سؤال خودداری می‌کند. مواجهه تصادفی‌اش با گفت‌وگوی دو زن درباره فمینیسم او را به کاوش در مفاهیمی می‌کشاند که تا پیش از آن، تنها به‌عنوان یک سرزنش شنیده بود. او با خواندن آثار نویسندگانی مانند مری ولستون‌کرافت^۱ و جان استوارت میل برای اولین بار واژگانی برای احساسات سرکوب‌شده‌اش پیدا می‌کند، احساس نارضایتی از نقش‌های اجتماعی‌ای

که به او نسبت داده شده بودند. این خودآگاهی قدرتمند، او را نه صرفاً در حال یادگیری، بلکه در حال بازتعریف خودش می‌کند.

تارا وستور، پس از بحران‌های خانوادگی، وارد هاروارد می‌شود و غرق در مطالعه و فعالیت‌های جدید، تلاش می‌کند که گذشته را پشت سر بگذارد. ناامیدی و بحران و درگیری با چالش‌های عاطفی و روانی باعث می‌شود نتواند بر پژوهش خود متمرکز باشد و این عدم توانایی به نقطه‌ای می‌رسد که استاد راهنمایش پیشنهاد می‌دهد که شاید بهتر باشد دکتری را رها کند. اما واکنش تارا به این توصیه، به جای پذیرش یا درخواست کمک، تبدیل به نوعی خشم و انکار می‌شود، او به کتابخانه می‌رود، منابعی جمع‌آوری می‌کند، اما ذهنش نمی‌تواند آن‌ها را پردازش کند. در نهایت، او خود را در فرار از تفکر عقلانی می‌یابد، در تماشای مداوم سریال‌هایی که به جای درگیری با افکارش، او را به یک بی‌حسی ذهنی سوق می‌دهند. تارا پس از سال‌ها مبارزه، سرانجام در روز تولد ۲۷ سالگی اش رساله دکتری خود را ارائه می‌کند. موفقیت او برایش با احساسی از فقدان همراه است. او نه فقط خانواده‌اش، بلکه احساس تعلق به گذشته‌اش را نیز از دست داده است. این حس از دست دادن، نه به دلیل ترک خانه، بلکه به دلیل سکوت است، به دلیل اجازه دادن به دیگران برای روایت داستان او.

زندگی در میان تفاوت‌ها

گذشته تارا بر روابط عاطفی و تعامل او با دیگران نیز تاثیر می‌گذارد. وقتی تارا که همیشه در انزوای زندگی کرده، با چارلز، پسری از دنیای بیرون، آشنا می‌شود، این برخورد، او را به فکر درباره زندگی خارج از محدودیت‌های خانوادگی می‌اندازد، اما همین فکر، ترس و اضطراب را نیز به همراه دارد، ترس از اینکه چارلز ممکن است رازهای خانواده، مانند مخزن سوخت یا تفنگ، را کشف کند. هنگامی که چارلز به بوی خاص گیاهان دارویی در خانه تارا اشاره می‌کند، تارا متوجه می‌شود که این مسئله‌ای است که قبلاً برایش طبیعی به نظر می‌رسیده اما برای دیگران عجیب است. تارا با اینکه تلاش می‌کند رابطه خوبی با چارلز داشته باشد، اما با احساسات و باورهای درونی اش درگیر می‌شود و

درگیری عمیق او با مفاهیمی که از کودکی دربارهٔ زنان شنیده بود، او را به سمت واکنش‌های تدافعی می‌برد و در نهایت، دنیای خود را از دنیای چارلز جدا می‌کند چون شاهد تفاوت‌های عمیق میان عقاید خانواده‌اش و زندگی معمولی چارلز است، از علاقهٔ او به ورزش و موسیقی گرفته تا دیدگاه متفاوتش دربارهٔ درمان بیماری‌ها.

تارا در دانشگاه با هم‌اتاقی‌هایش نیز نمی‌تواند روابط خوبی برقرار کند. «هنگامی که اولین هم‌اتاقی‌اش، شنون، می‌رسد، تارا با تضاد فرهنگی مواجه می‌شود، او لباس‌هایی می‌پوشد که تارا همیشه غیرمذهبی تلقی می‌کرد. سپس هم‌اتاقی دیگرش، ماری، وارد می‌شود، که در ظاهر مذهبی‌تر به نظر می‌رسد، اما برخلاف باورهای خانوادگی تارا، روز یکشنبه خرید می‌کند و نوشابه رژیمی می‌نوشد». تارا که در حال تجربه تفاوت‌های عمیق میان تربیت مذهبی محافظه‌کارانه‌اش و دنیای واقعی است که اکنون وارد آن شده است، به تدریج از هم‌اتاقی‌هایش فاصله می‌گیرد و به شیوهٔ زندگی خود ادامه می‌دهد، که شامل رعایت نکردن بهداشت و تمیزکاری در آپارتمان است. هم‌اتاقی‌هایش از رفتار او آزرده می‌شوند، اما تارا به ارزش‌های خانوادگی‌اش وفادار می‌ماند و احساس نمی‌کند که باید تغییر کند. این تنش میان او و اطرافیانش بیشتر می‌شود و فضای آپارتمان سنگین‌تر می‌گردد.

پس از دوران کارشناسی تارا تصمیم می‌گیرد زندگی متفاوتی را تجربه کند و از گذشتهٔ خود فاصله بگیرد. او به یک آپارتمان جدید نقل مکان می‌کند و تلاش می‌کند در میان افرادی باشد که او را نمی‌شناسند. در این مسیر، با فردی به نام نیک آشنا می‌شود و برای اولین بار احساس می‌کند که می‌تواند رابطهٔ عاطفی سالمی داشته باشد. با این حال، هنوز نمی‌تواند به طور کامل از گذشتهٔ خود جدا شود، زیرا همچنان از صحبت دربارهٔ خانواده‌اش اجتناب می‌کند. تارا پس از بازگشت به دانشگاه برای ترم جدید، به دیدار نیک می‌رود. با وجود ماه‌ها دوری، او نتوانسته دربارهٔ وضعیت بحرانی پدرش با نیک صحبت کند و فاصلهٔ بین آن‌ها بیشتر می‌شود. پس از بازگشت به دانشگاه، تصمیم می‌گیرد رابطهٔ خود با نیک را پایان دهد، بدون اینکه به او توضیح دهد که گذشتهٔ خانوادگی‌اش چگونه بر زندگی‌اش تأثیر گذاشته است.

تارا و ستوور وقتی موفق به دریافت بورسیه تحصیلی گیتس می شود، در پاسخ خبرنگاران در مورد تجربه دبیرستان دروغ می گوید و به اینکه هرگز به مدرسه نرفته است، اشاره ای نمی کند. هر چند که پدرش از اینکه تارا در مصاحبه هایش به آموزش خانگی اشاره نکرده، ناراحت است، و اختلافاتشان در مورد تحصیلات و آینده او بیشتر آشکار می شود.

از سرکوب درد تا پذیرش دانش

مواجهه با پزشک نیز به همان اندازه تحصیل کردن برای تارا سخت است. وقتی در اثر تصادف گردن او دچار نوعی فلج می شود، و با گذشت زمان، درد شدید و ناتوانی در حرکت را تجربه می کند، مادر او، به جای مراجعه به پزشک، از یک «متخصص انرژی» برای درمان کمک می گیرد. این فرد به تارا توصیه می کند که با تجسم یک حباب سفید، خود را احاطه کند و سلامت را به درون خود بازگرداند. تارا تلاش می کند که این روش را روزانه تمرین کند، اما تأثیر درمان قابل مشاهده نیست. در نهایت، با گذشت زمان، او صرفاً به عادت کردن به درد و ناتوانی بسنده می کند، تا بتواند زندگی روزمره اش را ادامه دهد. در بخشی دیگر از کتاب، تارا تصادف وحشتناک موتورسیکلت برادرش، شاون، را روایت می کند. او با پدرش تماس می گیرد، اما پدرش به جای پیشنهاد انتقال شاون به بیمارستان، دستور می دهد که او را به خانه ببرد تا مادرش در مانس کند. تارا در میان شوک و ترس، شاون را سوار ماشین می کند و برای لحظاتی دچار تردید می شود. تارا برادرش را که به شدت مجروح شده، برخلاف خواسته پدرش، به بیمارستان می برد. این حادثه نقطه عطفی در ذهن تارا است. او متوجه می شود که با تصمیمش از مسیر خانواده فاصله گرفته و از این لحظه به بعد، خروج او از این محیط اجتناب ناپذیر خواهد بود. در پایان، تارا احساس شرم می کند، نه به خاطر کارش، بلکه به خاطر درک این حقیقت که دیگر نمی تواند همان دختر مطیع خانواده باشد.

تارا که همیشه از داروهای گیاهی استفاده کرده بود، برای اولین بار با توصیه چارلز قرص های مسکن مصرف می کند. این تجربه جدید نگاه او به درد و درمان را تغییر می دهد. اثر فوری مسکن باعث شگفتی او می شود، زیرا پیش تر درد را بخشی طبیعی و

غیرقابل تغییر از زندگی می‌دانست. این تجربه نه تنها باعث تغییر دیدگاه او درباره درمان‌های پزشکی می‌شود، بلکه نشان‌دهنده فاصله فکری رو به رشد او از باورهای خانواده‌اش است. با این حال او کاملاً از باورهای گذشته خانواده‌اش فاصله نمی‌گیرد، زمانی که در اثر مواجهه با فشارهای ناشی از خاطرات گذشته، مشکلات جسمی و چالش‌های دانشگاه دچار درد در معده و پای آسیب‌دیده‌اش می‌شود، از مراجعه به پزشک امتناع می‌کند، زیرا همچنان به باورهای گذشته خانواده‌اش پایبند است. وقتی برای اولین بار با وجود مخالفت‌های خانواده‌اش به پزشک مراجعه می‌کند. او که به شدت بیمار است، تحت فشار دوستش نیک تصمیم می‌گیرد درمان شود. وقتی پزشک برایش دارو تجویز می‌کند، تارا با تردید اما از روی کنجکاوی دارو را مصرف می‌کند و سپس با مادرش تماس می‌گیرد تا موضوع را مطرح کند. مادرش در پاسخ، مجموعه‌ای از داروهای گیاهی می‌فرستد، نه برای بیماری بلکه برای دفع اثرات آنتی‌بیوتیک. فاصله گرفتن بیشتر او از دنیای پدر و مادرش زمانی است که برای اولین بار واکسن می‌زند و این لحظه کوچک اما پر معنا برای او، نشانه‌ای از گسستن از باورهای گذشته و پذیرش علم است.

در مسیر یافتن صدای مستقل

مجموعه تصمیمات کوچک و بزرگ، مانند لایه‌های رسوبی، به تدریج هویت تارا را شکل می‌دهند. تارا تا مدت‌ها از هویت قانونی، که می‌تواند تأثیر عمیقی بر احساس تعلق فرد داشته باشد، محروم بوده است و در ۹ سالگی برایش شناسنامه می‌گیرند. وقتی می‌خواهد برای ادامه تحصیل به انگلستان سفر کند، با چالش گرفتن گذرنامه مواجه می‌شود، زیرا مدارک تولدش ناقص و متناقض هستند. پس از چندین تلاش ناموفق، در نهایت عمه او با ارائه یک شهادت رسمی، هویت او را تأیید می‌کند و او موفق به دریافت گذرنامه می‌شود.

تارا در طول دوران تحصیل خود با مشکلات مالی نیز دست‌وپنجه نرم می‌کند. او تصمیم می‌گیرد برای دریافت کمک هزینه تحصیلی اقدام کند، اما به دلیل باورهای پدرش درباره کمک‌های دولتی، مردد است. تارا پس از دریافت کمک مالی دولتی، برای اولین بار

احساس استقلال واقعی می‌کند. او با این کمک مالی نه تنها هزینه‌های درمان و تحصیلش را می‌پردازد، بلکه مهم‌تر از آن، این کمک مالی به او قدرت می‌دهد تا دیگر مجبور نباشد در انبار فلزات پدرش کار کند. احساس استقلال واقعی، هویت جدیدی را برای تارا شکل می‌دهد و بدون نگرانی برای مسائل مالی می‌تواند بر تحصیلش تمرکز کند. به رغم اینکه تارا بسیاری از رفتارها و باورهای خانواده را نمی‌پسندد و بر خلاف آن عمل می‌کند، اما در روایت‌هایش نشان می‌دهد که خودش نیز همچنان در چرخه بازتولید خشونت قرار می‌گیرد و خشونت خانوادگی با ساختارهای تثبیت‌شده و نقش‌های سنتی در هم تنیده می‌شود و واکنش او هنگام خشونت در خانه در نقش هماهنگ‌کننده سکوت است، کاملاً در همان الگوی رفتاری گرفتار می‌شود که از کودکی در آن رشد کرده است. تارا به‌طور ناخودآگاه جمله‌ای مشابه برادرش شاوون را خطاب به خواهرزاده‌اش می‌گوید و نشان می‌دهد که میراث خانواده، بدون اینکه متوجه باشد، در او هم نفوذ کرده است. این لحظه باعث تأمل عمیق او درباره چرخه‌ای می‌شود که او حالا در حال خروج از آن است، ولی خانواده‌اش همچنان درون آن گرفتارند.

باورهای مذهبی خانواده که بخشی از هویت تارا را شکل داده‌اند در دوران تحصیل نیز همراه تارا هستند، او تلاش می‌کند بین باورهای مذهبی شدید خانواده‌اش و زندگی جدیدش در دانشگاه تعادل برقرار کند. او تمام کارهای درسی‌اش را قبل از شروع یکشنبه به پایان می‌رساند تا روز مقدس را رعایت کند. با این حال در مراسم کلیسا متوجه می‌شود که سبک زندگی و باورهای مذهبی هم‌کلاسی‌هایش بسیار متفاوت از آنچه پدرش آموزش داده، است. احساس بیگانگی و تضاد در او شکل می‌گیرد و درمی‌یابد که نمی‌تواند همزمان در دو دنیای خانواده‌اش و دنیای جدیدش زندگی کند.

آنچه که بیش از هر چیز هویت تارا را با چالش و درگیری مواجه می‌کند، روایت نکردن خودش است چه برای دیگرانی غیر از خانواده و چه خواسته‌ها و انتظارات خودش برای خانواده. وقتی پس از سال‌ها با دوستش چارلز گفت‌وگو می‌کند، از او می‌پرسد که «آیا تا به حال فکر کرده‌ای که شاید باید خانواده‌ات را رها کنی؟». این پرسش، اندیشه‌ای است که تارا هرگز به آن نپرداخته بود. او همچنان باور دارد که

می‌تواند همه چیز را اصلاح کند، که از دست دادن خانواده‌اش موقتی است. اما چارلز، با نگاهی بیرونی، می‌بیند که تارا تغییر کرده، در حالی که در طرز فکرش هنوز همان دختر نوجوان باقی مانده است. پس از سال‌ها مطالعه و سفر، تارا ناگهان با شک درباره خود روبه‌رو می‌شود، اینکه آیا آن قدر تغییر کرده که دیگر هیچ‌جا به‌طور واقعی به او تعلق ندارد؟ به مرور زمان و پس از پشت سر گذاشتن فرازها و نشیب‌ها، تارا احساس می‌کند که باید حقیقت را همان‌طور که اتفاق افتاده ثبت کند، بدون تغییر یا سانسور.

او متوجه می‌شود که قدرت واقعی در پذیرفتن عدم قطعیت و داشتن صدای مستقل است. درمی‌یابد که زندگی‌اش دیگر نباید تحت روایت دیگران باشد، بلکه باید خودش مسیرش را تعیین کند و تعاریف دیگران از او بر دیدگاهش نسبت به خودش تأثیر نگذارد. او می‌فهمد که برای مدتی طولانی اجازه داده است تا دیگران روایت زندگی‌اش را شکل دهند، اما اکنون شروع به تردید درباره این روایت‌ها می‌کند. این لحظه نشانه‌ای از رشد اوست، زیرا برای اولین بار تلاش می‌کند تا کنترل داستان خود را در دست بگیرد و قدرت صدای خود را بشناسد. تارا وستور، که پیش‌تر احساس شرم درباره گذشته خود داشت، یاد می‌گیرد که حقیقت را بیان کند، نه فقط حقیقتی که درد دارد، بلکه حقیقتی که به او قدرت می‌دهد. لحظه کلیدی این است که او متوجه می‌شود شرمش نه از فقر یا پس‌زمینه خانوادگی‌اش، بلکه از لحظات آسیب‌زا و نادیده گرفته شدن ناشی می‌شد. با این آگاهی، او شروع به ساختن روایتی جدید درباره خودش می‌کند، یک داستان که بیشتر بر رشد و یادگیری تمرکز دارد تا صرفاً بر درد گذشته.

دینداری و آموزش: هم‌نشینی تعارض و تعامل

کتاب تحصیل‌کرده در تعارض با دین و مذهب نیست بلکه به نوعی تعارض با تعصبات و باورهای کلیشه‌ای و دروغی و سنت‌هایی که می‌تواند امکان سوءاستفاده و بهره‌برداری توسط گروهی برای دیگران فراهم کند، را مطرح می‌کند. نویسنده در ابتدای کتاب اشاره می‌کند که «این داستان درباره مورمون‌سیم نیست. همچنین درباره هیچ شکل دیگری از اعتقاد دینی نیست. در این کتاب انواع مختلفی از افراد وجود دارند،

برخی معتقد، برخی نه؛ برخی مهربان، برخی نه. نویسنده هرگونه همبستگی، مثبت یا منفی، بین این دورا مورد تردید قرار می‌دهد». با این حال تارا نمی‌تواند از چالش‌های دینی و مذهبی که با آن درگیر بوده چشم‌پوشی کند. گفت‌وگو با دوستشانش درباره تاریخ کلیسا و بحث بر سر چندهمسری، او را وادار به تأمل در باورهایش می‌کند. او از تصویر ذهنی‌اش از بهشت و سرنوشت زنان در ساختار چندهمسری رنج می‌برد و نهایتاً به یک تصمیم قطعی می‌رسد: اینکه هرگز نمی‌تواند یک زن چندهمسر باشد، حتی اگر خدا چنین دستوری بدهد. تارا متوجه می‌شود که بسیاری از صحبت‌های والدینش خارج از محیط خانه‌اش، عجیب و غیرواقعی به نظر می‌رسند. او متوجه می‌شود که قبلاً تمام این باورها را بدون شک پذیرفته بود، اما اکنون، از دیدگاهی متفاوت، آنها را مورد تردید قرار می‌دهد. پروژه تحقیقاتی‌اش درباره نقش مذهب مورمون در فلسفه قرن نوزدهم نشان‌دهنده دیدگاه جدید او به گذشته‌اش است، نه از دیدگاه یک مؤمن، و نه به عنوان یک منتقد، بلکه از منظر یک پژوهشگر. این تحول در نگاهش نماد تغییر بزرگتری است که در وجودش شکل گرفته است. او که در رساله دکتری خود به تاریخ جنبش‌های فکری قرن نوزدهم می‌پردازد، در میان آنها، به‌ویژه به مورمون‌یسم، که هم بخشی از گذشته اوست و هم موضوعی آکادمیک برای تحلیل، توجه می‌کند. نتیجه کار او، پایان‌نامه‌ای است که نه مورمون‌یسم را در مرکز تاریخ قرار می‌دهد و نه آن را نادیده می‌گیرد، بلکه آن را به‌عنوان یک بخش از داستان بزرگ‌تر انسانیت بررسی می‌کند.

رابطه میان دینداری و تحصیلات از موضوعات مورد توجه پژوهشگران است. ویکتوریا فولر (۲۰۲۴) در پژوهش خود بیان می‌کند که سال‌ها فرض بر این بوده است که دستیابی به تحصیلات عالی مستقیماً منجر به کاهش دینداری می‌شود. تحقیقات گذشته نشان داده‌اند که آموزش عالی دانشجویان را با جهان‌بینی‌هایی فراتر از محدوده دین دوران کودکی خود آشنا می‌کند، که اهمیت سنت دینی آنها را به چالش کشیده و آنها را به سمت دیدگاه‌های غیر دینی سوق می‌دهد. او با اشاره به داده‌های طولی پژوهشی درباره دینداری و آموزش در میان جوانان ایالات متحده که نشان می‌دهد رابطه آموزش و دینداری به هیچ‌عنوان ساده نیست، می‌گوید «هنوز مشخص نیست چه

اتفاقی برای دیدگاه‌های دینی دانشجویان در دوران دانشگاه می‌افتد». رابطه پیچیده میان دین و آموزش بیانگر این است که برخی جنبه‌های دینداری بیشتر شخصی هستند، در حالی که برخی دیگر جنبه اجتماعی دارند و هر یک ممکن است به شیوه‌های مختلفی در طول زندگی فرد تغییر کنند. همچنین در بررسی این رابطه لازم است میان دین والدین و دینداری به طور کلی تفکیک قائل شد. دستیابی به آموزش عالی به این معنا نیست که افراد دین دوران کودکی خود را رها می‌کنند یا دیگر به کلیسا نمی‌روند. در حالی که اعمال و ارزش‌های مذهبی خصوصی با افزایش تحصیلات ضعیف می‌شود، اشکال عمومی آن پابرجا باقی می‌ماند. این رابطه اهمیت جامعه و مزایای اجتماعی را که در وهله اول افراد را به دنبال آموزش عالی تشویق می‌کند، برجسته‌تر می‌کند. دستیابی به آموزش عالی با کاهش برخی از باورها و اعمال دینی شخصی همراه است. این شامل دعا‌های هفتگی، اطاعت از تعالیم مذهبی همان‌طور که نوشته شده است، ارتباط دین با ارزش‌های خوب، و درخواست کمک از خدا در تصمیم‌گیری‌ها می‌شود. ابعاد عمومی‌تر دینداری مانند حضور ماهانه در کلیسا و حفظ وابستگی مذهبی برای کسانی که دانشگاه را به اتمام رسانده‌اند، ثابت باقی مانده است.

فیلیپ شوادل (۲۰۱۶) در بررسی ارتباط بین تحصیلات عالی و جنبه‌های مختلف دینداری بر اساس داده‌های طولی در میان پاسخ‌دهندگان در محدوده سنی ۱۳ تا ۲۹ سال می‌گوید جوانان نسبتاً مذهبی به طور کلی به کالج‌های غیرنخبگان روی می‌آورند، و کسانی که سطح باورهای مذهبی پایینی دارند به دانشگاه‌های نخبه‌گرا می‌روند. مقاله‌ای در فصلنامه مطالعات ملی مذهب (۲۰۰۹) با بررسی فراتحلیل مطالعات انجام شده در زمینه دانشگاه و دینداری بیان می‌کند که دانشجویان دانشگاه بیشتر از آنچه به طور سنتی تصور می‌شده، به مسائل دینی علاقه‌مند هستند، اما این علاقه بیشتر سطحی است تا عمیق. علاوه بر این، گروهی از تاریخ‌نگاران، فیلسوفان و مربیان شروع به بازنگری در رویکرد سکولار بسیاری از دانشگاه‌ها کرده‌اند و چارچوبی جدید به نام «دانشگاه پساسکولار»^۱ مطرح کرده‌اند که شامل تقویت گفت‌وگوهای دینی میان دانشجویان

1. postsecular campus

می‌شود. با وجود این علاقه روزافزون عمومی و علمی، پژوهش‌های اجتماعی در مورد زندگی دینی دانشجویان و نقش دین در دانشگاه‌ها همچنان محدود است. بیشتر ادبیات موجود درباره دین و آموزش عالی، نظری یا هنجاری بوده و ادعاهای بزرگی را مطرح کرده است که معمولاً فاقد توجیه تجربی هستند. با این حال، در سال‌های اخیر، دانشمندان اجتماعی تلاش کرده‌اند نقش دین در آموزش عالی را دوباره بررسی کنند و این تلاش‌ها داده‌هایی را ارائه داده‌اند که برخی فرضیات طولانی‌مدت را به چالش کشیده و سؤالات مهم جدیدی را مطرح کرده‌اند. بر مبنای این پژوهش، دانشجویان تعهدات دینی و معنوی زیادی دارند، اما این اولویت‌ها در دوران دانشگاه برای بسیاری ممکن است کاهش یابد. در حالی که اعمال مذهبی مانند شرکت در مراسم دینی کاهش می‌یابد، باورهای مذهبی به نظر ثابت می‌مانند؛ با این حال، این‌که دقیقاً چه تغییری در این باورها رخ می‌دهد، مورد بحث است. دین در برخی جنبه‌ها تأثیر مثبتی بر زندگی دانشجویان دارد مانند مصرف الکل، مواد مخدر و رفتارهای اجتماعی پرریسک، اما تأثیر آن بر عملکرد تحصیلی یا سلامت عاطفی به‌طور قانع‌کننده اثبات نشده است. با وجود افزایش علاقه پژوهشگران به دین در دانشگاه، کیفیت تحقیقات موجود همچنان کمتر از حد مطلوب است. بهبود روش‌های تحقیقاتی و بررسی زمینه‌های جمعیت‌شناختی و نهادی می‌تواند به درک بهتر نقش دین در محیط آکادمیک کمک کند. این دیدگاه چشم‌اندازی گسترده را برای تحقیقات آینده فراهم می‌کند.

پژوهش‌های داخلی نیز به رابطه دین و دانشگاه پرداخته‌اند، پژوهشی در دانشگاه خوارزمی (۱۳۹۲) نشان می‌دهد که با افزایش مقطع تحصیل دانشجویان، دینداری کاهش می‌یابد و مقایسه دینداری در دختران و پسران دانشجوی، حکایت از بالاتر بودن دینداری دختران دارد. پژوهش «بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی مؤثر بر دینداری جوانان» (۱۳۹۳) نشان می‌دهد که متغیرهای مستقل مصرف‌گرایی، پایگاه اجتماعی خانواده، استفاده از وسایل ارتباط جمعی و گرایش به مدرنیته با دینداری رابطه معنادار و معکوس دارند و متغیرهای مستقل مذهبی بودن والدین و دوستان دارای رابطه معنادار و مستقیم با دینداری هستند.

تجربه‌های شخصی گذشته، مسئله‌های اجتماعی امروز

روایت‌های تارا وستور از زندگی‌اش نشان می‌دهد که چگونه تجربه‌های فردی ایده اصلی یک کتاب شده و مسائل اجتماعی را مطرح کرده و وضع موجود را به چالش می‌کشند. روایت‌های این کتاب، یادآور «جریان‌های پنهان خانوادگی» نوشته افسانه نجم‌آبادی (۱۴۰۲)، تاریخ‌نگار ایرانی امریکایی و استاد دانشگاه هاروارد در رشته مطالعات زنان، است که با استناد به تجربه شخصی خود که مدت کوتاهی پس از درگذشت پدرش متوجه می‌شود که او در خفا برای بار دوم تشکیل خانواده داده و خودش هم خواهری دارد که از وجودش بی‌خبر بوده است، این کتاب را می‌نویسد و با بررسی رمان‌های عاشقانه، روزنامه‌ها، نمایشنامه‌ها و سایر آثار ادبی و همچنین تاریخ‌نگاری‌های اشیا و لباس عروسی، نامه‌های عاشقانه و عکس‌های خانوادگی ناگفته‌هایی از عشق و ازدواج در ایران مدرن را مطرح می‌کند و از پیچیدگی‌های چندهمسری و دگرگونی‌های عمیق و بنیادین در مضامینی مانند عشق، ازدواج و زندگی خانوادگی در ایران اواسط قرن بیستم می‌گوید و اینکه چگونه خانواده‌های زناشوه‌ری جای خانواده‌های چندنسلی پیشین را می‌گیرد و چندهمسری که رویه‌ای علنی و مقبول است، امری ناپسند می‌شود و همین است که مردانی همچون پدرش را وامی‌دارد ازدواج دومشان را از دیگران مخفی نگه دارند.

نمونه دیگری از این دست، کتاب «دفترچه خاطرات شانزده زن ایرانی» نوشته نوشین احمدی خراسانی (۱۳۹۷) است. این کتاب شامل خاطرات شفاهی زنانی است که در دوره پهلوی تحصیل کرده و تجربه‌های خود را در مواجهه با شرایط سخت و محدودیت‌های اجتماعی و سیاسی روایت می‌کنند. این کتاب به صورت گزیده و موضوعی از خاطرات زنان مختلفی از خانواده‌های مهم و سرشناس می‌گوید که هر یک داستان منحصر به فرد خود را در مواجهه با محدودیت‌های اجتماعی و سیاسی مطرح می‌کنند. هدف اصلی این کتاب، بازتاب تجربه‌های کلی زنان ایرانی در دوره پهلوی است. با این حال، داستان‌ها و خاطرات واقعی این زنان نمایانگر تلاش‌ها و مبارزه‌های بسیاری از زنان ایرانی در آن دوران است که برای تحصیل و پیشرفت در زندگی خود با

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۲۱۰

دوره ۲، شماره ۳
بهار ۱۴۰۳
پایه ۷

مانع‌های مختلفی روبه‌رو بودند و تجربه‌های آنها را از زاویه دید خودشان در مواجهه با چالش‌ها و محدودیت‌های تحصیلی و زندگی اجتماعی، و مبارزات فردی و جمعی بیان می‌کند و تصویری از زندگی و تجربه‌های زنان ایرانی ارائه می‌کند که اغلب در تاریخ‌نگاری رسمی نادیده گرفته می‌شود.

آثاری که در اینجا مثال زدیم نشان می‌دهد که چگونه تجربه‌های فردی و وقایعی که در منابع رسمی مطرح نمی‌شوند، می‌توانند ماده‌ای خام برای پژوهش‌های علمی شوند و نه تنها به مستندسازی بخش ناگفته تاریخ زنان کمک کنند، بلکه به مخاطبان امروزی نیز انگیزه دهند که در مواجهه با چالش‌ها و موانع، راه‌های جدیدی برای پیشرفت و رسیدن به اهداف خود پیدا کنند. مسیر تحصیل بسیاری از زنان و دختران و حتی مردان پر از داستان‌هایی است از ورود آنها به دنیای جدید و شاید ناشناخته و پژوهش‌های دانشگاهی فرصتی فراهم می‌کند که این تجربه‌ها ماندگار شده و صدای زندگی روزمره مردمان شنیده شود و بازتاب پیدا کند.

تحصیلات از ما انسان دیگری می‌سازد

خاطره‌های تارا وستور، زنی تولد یافته در غرب پیشرفته، برای بسیاری زنان در دیگر کشورها و از جمله زنان ایران و افغانستان می‌تواند روایتی کاملاً آشنا و قابل درک باشد که در مسیر تحصیل خود تجربه کرده‌اند. وقتی مسیر درس و دانشگاه را انتخاب می‌کنیم همه ما و بویژه زنان، به شکل‌های مختلف با چالش‌هایی با خانواده، دوستان و جامعه مواجه می‌شویم و می‌توان این چالش‌ها را بخشی همیشگی در مسیر تحصیل کردن دانست که در همه جای دنیا با شکل‌هایی مشابه یا متفاوت وجود دارد. این کتاب، سرتاسر کشمکش است: بین گذشته و آینده؛ بین استقلال و فشارهای خانواده؛ بین وفاداری به خانواده و سرپیچی از آن؛ بین گفتن حقیقت یا نگفتن آن. با این حال، رابطه پر چالش تارا با خانواده‌اش هیچوقت قطع نمی‌شود و تا پایان داستان او به دنبال تغییر دادن، حمایت و حفظ ارتباط با خانواده‌اش است چون خانواده برای او ترکیبی از حمایت و آزار و رنجش است. تارا همه داشته‌های خودش را مورد انتقاد قرار نمی‌دهد، چون

برخی آموزه‌ها او را منحصر به فرد می‌کند. خواندن این کتاب همچنین به خواننده گوشزد می‌کند که تجربه‌هایش را و رفتارهایش را بازنگری کند و حتی در عین وجود اختلاف‌های بنیادین، «دیگری» را نیز درک کند. روایت این کتاب بیانگر این است که تحصیلات ما را تغییر می‌دهد و وارد دنیای پر چالشی نه صرفاً با دیگران، بلکه حتی با خودمان می‌کند. با این حال، ما را در مسیری قرار می‌دهد که دنیا را فقط از منظر باور خودمان نبینیم، بلکه نگاهی کلی‌تر و چندجانبه داشته باشیم.

تارا از شخصیتی مطیع و گیر افتاده در شرایط سخت خانوادگی به فردی تبدیل می‌شود که شروع به درک ضرورت تغییر و ترک محیط محدودکننده خود می‌کند. برادرش تایلر نقش یک محرک را دارد، کسی که دیدگاه متفاوتی به او ارائه می‌دهد و او را به خروج از شرایط دشوارش ترغیب می‌کند و برادر دیگرش، شاون، در تضاد میان خشونت و لحظات همدلی گرفتار است و به طور همزمان نقشی تهدیدکننده و آسیب‌رسان و حمایت‌کننده دارد. تارا و ستور در پایان کتاب و پس از گذراندن سال‌های تحصیل خود، به این درک می‌رسد که گذشته‌اش و خانواده‌اش همیشه بخشی از او خواهند بود، اما خود او، آن کودک پیشین نیست. تصمیم او برای پذیرش جدایی از خانواده نه از طریق خشم یا انتقام، بلکه با پذیرش نیاز شخصی‌اش برای صلح شکل می‌گیرد. این تغییر که بازتعریف هویتش است، بر پایه سال‌ها مبارزه با واقعیت‌هایی است که دیگر نمی‌تواند نادیده بگیرد. فهمیدن اینکه گذشته‌اش دیگر نمی‌تواند او را کنترل کند، یکی از قدرتمندترین لحظات کتاب است، زیرا نشان می‌دهد که تغییر واقعی درون فرد رخ داده است، نه فقط در محیط اطرافش. او این خود جدید را حاصل انتخاب‌های یک فرد تغییر یافته می‌داند و در پایان کتاب می‌گوید: «می‌توان این هویت را چیزهای مختلفی نامید: دگرگونی؛ دگردیسی؛ فریب؛ خیانت. ولی من آن را «آموزش» می‌نامم».

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود نداشته است.

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۲۱۲

دوره ۲، شماره ۳
بهار ۱۴۰۳
پایه ۷

منابع

احمدی خراسانی، نوشین (۱۳۹۷). دفترچه خاطرات شانزده زن ایرانی. تهران: انتشارات روشنگران و مطالعات زنان.

نجم‌آبادی، افسانه (۱۴۰۲). جریان‌های پنهان خانوادگی (ترجمه محمد سروی زرگر). تهران: نشر بیدگل.
نوروزی، فیض‌اله؛ و فرهادیان، سعید (۱۳۹۳). بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر دینداری جوانان. فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۱۳(۲۳)، ۷-۳۰.

منطقی، مرتضی (۱۳۹۲). بررسی دلایل افزایش یا کاهش میزان دینداری دانشجویان: مطالعه موردی دانشجویان دانشگاه خوارزمی. فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی، ۴(۲)، ۹۹-۱۱۳. doi: 10.22059/japr.2013.52564

Freeden, D.M. (2009). Religion and Higher Education: Current Knowledge and Directions for Future Research. *Scientific Study of Religion*, 48(2), 260-275.

Fuller, V. (2024). *Cause or effect? Investigating education and religion in the U.S.* Retrieved from <https://mindandculture.org/education-and-religion-us/>

Schwadel, P. (2016). Does Higher Education Cause Religious Decline? a Longitudinal Analysis of the Within- and Between-Person Effects of Higher Education on Religiosity. *The Sociological Quarterly*, 57(4), 759-786.

Westover, T. (2022). *Educated: A Memoir*. United States: Random House Publishing Group.

